Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 98. | Нинѣ: м. † Перенес. м. И. 5. О Сам. Завтра: гр. рим. Бонифатія 4. по Вел. | Субота 2 (14) мая 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 23 м.; захôдъ 7 г. 30 м. Баром. 768 терм. + 17·4° + 7·0°. | Рôкъ II.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ вела ся дальша дебата надъ будôвлями вѣденьскими. — Пос. Фусъ промавлявъ за предложенями, але казавъ, що нема нѣякои потребы приймати тѣ предложеня безъ всякихъ змѣнъ. — Пос. Козловскій заявивъ що Поляки будуть голосувати за предложенями, бо розходить ся тутъ о резиденцію цѣсарску а вôдтакъ хотять заявити и свою симпатію для Вѣдня. Предложеня о будôвляхъ вѣденьскихъ уважае бесѣдникъ за змѣну политики инвестиційнои и мае надѣю, що правительство постарае ся такъ само о розвôй мѣстъ на провинціи. — Промавляли ще пос. Екснеръ, котрый домагавъ ся установленя міністерства комунікацій и пос. Бянкіні, котрый жалувавъ ся на лихій станъ комунікацій въ Дальмаціи. — По промовѣ референта Руса ухвалено приступити до специяльнои дебаты. Противъ того голосували лишь Молодочехи.

Пôдъ конець засѣданя интерпелювавъ пос. Паттай въ справѣ страйку вѣденьскихъ вôзниковъ а Дворжакъ въ справѣ заведеня науки гігієны. Слѣдуюче засѣдане назначено на завтра и завтра мае міністеръ фінансôвъ предложити проекты управильненя валюты, при чôмъ выголосить свое експозе.

Въ комісіи податковôй розпочались нарады надъ проектами податкôвъ. Пос. Абрагамовичь и Быкъ поставили внесене, щобы надъ кождымъ родомъ податкôвъ перевести ґенеральну дебату и установити референта.

Міністеръ фінансôвъ заявивъ, що окрема дискусія надъ поодинокими катеґоріями податкôвъ дасть ся дуже добре перевести. Крôмъ того заявивъ міністеръ, щобы дискусію надъ податкомъ вôдъ рентъ переведено передъ дискусією надъ податкомъ особисто-доходовымъ, бо то причинить ся дуже до успокоєня умôвъ, коли выяснить ся насампередъ погляды на податокъ вôдъ рентъ.

Комісія ухвалила перевести ґенеральну дебату надъ кождымъ роздѣломъ окремо въ такôмъ порядку: Насампередъ прийде рôдъ обрады роздѣлъ о засадахъ податку зарôбкового, вôдтакъ роздѣлъ о оподаткованю товариствъ, зобовязаныхъ до публичного складаня рахункôвъ, вôдтакъ податокъ рентъ, податокъ особисто-доходовый, податокъ вôдъ пенсій, постановы загальнѣ и приписы що до каръ, а наконець податокъ зарôбковый.

Бесѣда пос. Барвѣньского

выголошена дня 6 н. ст. мая въ Палатѣ пословъ при дискусіи надъ внесенемъ о стабілізаціи окружныхъ инспекторôвъ въ Галичинѣ.

Высока Палато! Я мавъ вже нагоду, подчасъ послѣднои дебаты надъ центральною управою міністерства просвѣты, высказати въ тôй высокôй Палатѣ мои и моихъ тѣснѣйшихъ сторонникôвъ погляды що до квестіѣ окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ.

При першôмъ читаню внесеня Вп. посла ґр. Піньского, надъ котрымъ теперь ведуть ся нарады, а пôдъ котре и мы поклали нашѣ пôдписы, высказавъ товаришъ Телишевскій національнѣ домаганя Русинôвъ що до надзору въ школахъ народныхъ. Однакъ я ще разъ записавъ ся до голосу въ тôмъ самôмъ предметѣ, щобы въ короткости спрецизувати наше становище супротивъ того внесеня, пригадати и доповнити дещо вже сказане.

Вже неразъ говорено въ тôй высокôй Палатѣ про нужденный станъ народнои просвѣты въ Галичинѣ взагалѣ, а про недостаточный поступъ народного шкôльництва въ особенности. Я вказавъ при иншôй нагодѣ на се, що причинъ сего незавидного стану выимкового королевства Галичины въ порôвнаню зъ иншими королѣвствами и краями нашои половины монархіѣ треба глядати по найбôльшôй части въ недостаточнôмъ и невôдповѣднôмъ надзорѣ шкôльнôмъ народныхъ школъ.

Колижъ мы пôдпираемо и вступаемось за внесенемъ що до стабілізаціи окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ, то се робимо въ надѣи, що зъ усуненемъ провізоріѣ орґанôвъ, установленыхъ для надзору шкôльного, также мало по малу усунесь сей нужденный станъ выимковый въ Галичинѣ на поли народнои просвѣты.

Стабілізацією мае надатись окружнымъ инспекторамъ шкôльнымъ передовсѣмъ вôдповѣдна мѣра самостôйности въ ихъ крузѣ дѣланя, щобы увôльнити ихъ вôдъ надмѣрного вплыву зô стороны старостôвъ, котрѣ не все и не всюды вôдносять ся до народного шкôльництва зъ потрѣбною прихильностію и зрозумѣнемъ.

При першôмъ читаню сего внесеня пôднесено зъ сеи стороны палаты дуже справедливу замѣтку, що орґаны для шкôльного надзору повиннѣ бути поставленѣ вповнѣ независимо вôдъ змѣняючихъ ся струй дневнои політики.

Але коли внесене, надъ котрымъ ведесь нарада, а котре мы хочемо зробити закономъ, мае причинитись до пôддвигненя народного

„Тень-тень, тьохъ-тьохъ!“

Изъ сербского — П. Адамова.

Отъ вамъ двое людей, Йоле та Руша, що не можуть себе стерпѣти. Вже й другѣ то добачили. Вже то таке неразъ бувало, та й не разъ ще буде, що двое, ба й бôльше людей не можуть себе стерпѣти; але сихъ двое то й не можуть глянути на себе.

Господоньку, та щожь такого стало ся, що они такъ себе ненавидять?

Богъ свѣдкомъ, що нѣ одно одному хочь бы ось тôлько злого не вдѣяло. А всежъ таки! Коли на примѣръ Йоле стрѣтить Рушу, то она вже зъ далека надуе ся та удае, що его не видить; колижъ знову Руша зайде въ яке товариство, де есть Йоле, то вôнъ такъ забалакаесь зъ якоюсь другою, такъ смѣе ся та жартуе, якъ колибъ вже не було нѣкого на свѣтѣ.... Годѣ й придумати, що се такого.

Наспѣла весна. Въ селѣ настало живѣйше житє. Вѣтеръ зъ полудня здмухавъ вже й послѣднѣ слѣды тяжкои зимы. Бабуся выгнала вже й свою козу на пашу. За лютымъ наставъ маротъ. Тепле сонѣчко розлилось по селу и поляхъ, наставъ такій розкôшный день, якъ та дитинка, що еѣ лише що выймила мати изъ купелѣ.

На кождôй третôй, четвертôй деревинѣ вздовжъ улицѣ въ селѣ, стоять тѣ деревлянѣ хаточки, що то цѣлу божу днину звеселяють пташенята та сѣльску дѣтвору. А вечеромъ— тожь то вамъ гутôрно въ цѣлôмъ селѣ

Якъ тѣ мурашки, що урожайного року пôдчасъ красной веснянои поры повылазять изъ своихъ муравлискъ грѣти ся на сонци, такъ повыходять и люде, старѣ и молодѣ изъ своихъ хатчинъ та постають купками проти теплого сонця. Заграе милымъ голосомъ сопѣлка, зазвенять веселѣ спѣваночки, тамъ чути голосный гамôръ, тутъ тихѣ смѣхи! Всюды гудить немовъ то пчолы коло липового цвѣту.

А хто робить найбôльше крику, хто тѣшить ся бôльше якъ не дѣти, тѣ зачарованѣ карлички, що то зимою сидять на теплôй печи та рахують днѣ и пытають старыхъ жѣнокъ, чи далеко ще Великдень.

Тутъ и тамъ збирають ся сусѣды громадками, надъ ровомъ, пôдъ вôкнами та гуторять або спѣвомъ себе звеселяють.

Але Йола та Рушу вы нѣколи не побачите при купцѣ.

Але отъ разъ стало ся, що Сланкамерачѣвъ Тея пôдставивъ Руши въ забавѣ ногу. Бѣдна дитинка розплакалась. Плакала, але не зъ болю — бо по правдѣ сказавши, то еѣ не болѣло — а плакала лишь изъ сорому та гнѣву.

Незадовго опôсля пôдставивъ Йоле Теи ногу, але такъ, що той ажъ тричѣ перекинувъ ся. На другій же день пôдсѣвъ старшій братъ Теѣ на Йолу и добре наторгавъ ему уха.

Комужъ було за Йолу пôмстити ся?! Вôнъ сирота и служить у добрыхъ людей. Своякôвъ нѣякихъ на цѣлôмъ свѣтѣ. А всежь таки Руша ще того самого вечера таки добре подрапала Теи лице. Ѣй не мôгъ нѣхто нѣчого вдѣяти, бо еѣ браты були здоровѣ хлопцѣ и готовѣ заразъ до кулакôвъ. А вôдтакъ Руша була й богата, зъ родины зажиточнои и поважанои.

Отъ собѣ дѣти!

Ба, але дѣти котрымъ вже за ухами позасыхало, що вже попôдростали та брали ся вже и до танцю, що де часомъ збиравъ ся на улици. Они вже теперь не бѣгали якъ бувало давнѣйше помѣжь паробки та дѣвчата, що танцювали, лишь ставали собѣ спокôйно зъ боку та дивили ся, або собѣ танцювали, самѣ мѣжь собою, не пхаючи ся вже до старшихъ.

Коли бувало нагодить ся, що Йоле стане коло Руши, то ѣй заразъ ажъ кровь до лиця

шкôльництва и хосенного справованя надзору шкôльного, то міністерство просвѣты мусить при переведеню сего будучого закона придержуватись певныхъ засадъ, на котрі позволю собѣ звернути увагу міністерства просвѣты якъ зъ педаґоґічного такъ и національно-політичного становища.

Передовсѣмъ міністерство просвѣты мусить придержуватись засады, що окружными инспекторами шкôльными иають бути именовани̂ лишь способни̂ и досвѣдни̂ люде фахови̂, якъ се вже Вп. посолъ дръ Фусъ на засѣданю зъ 3 лютого с. р. въ сѣй высокôй Палатѣ пôднѣсъ, вказуючи на выразну постанову саского закона шкôльного. Я позволю собѣ рôвножь навести за примѣръ, що у Франціи, де народне шкôльництво по послѣднôй войнѣ дôйшло до замѣтного розвитку, лишь такихъ педаґоґôвъ именуєсь инспекторами щкôлъ народныхъ, котрі̂ выказали свою кваліфікацію до того уряду окремымъ приписанымъ испытомъ.

Тожь при именованю окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ повинно міністерство просвѣты зважати передовсѣмъ на педаґоґічно-фахове уздôбненє кандидатôвъ. А щобы выглядати лишь досвѣдныхъ людей фаховыхъ, треба подати нагоду всѣмъ, що хотять вôддатись тому званю, старатись о сей урядъ.

Въ сей способъ буде могло также и міністерство просвѣты розслѣдити кваліфікацію многихъ кандидатôвъ и выбрати лишь найспособнѣйшихъ и найдосвѣднѣйшихъ педаґоґôвъ. Розписанє конкурсу заохотить также тыхъ учителѣвъ вôдзначуватись въ шкôльництвѣ, котрыхъ при теперѣшнôмъ способѣ именованя шкôльныхъ инспекторôвъ власти шкôльни̂ не брали до пропозиціѣ чи то зъ недогляду чи зъ иншихъ, не все выдержуючихъ критику, причинъ.

Въ першій лініи повинно міністерство просвѣты увзглядняти здôбныхъ учителѣвъ семінаріѣ, а также учителѣвъ выдѣловыхъ и народныхъ. Однакъ можна также брати окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ зъ помѣжь учителѣвъ середныхъ шкôлъ, а именно такихъ, котрі̂ яко члены комісій испытуючихъ для шкôлъ выдѣловыхъ и народныхъ, або въ якій иншій способъ, познакомились зъ потребами народнои школы.

При першôмъ читаню отсего внесеня цѣлкомъ справедливо зазначивъ оденъ Вп. товаришъ, що окружни̂ инспекторы шкôльни̂ повинни̂ бути передовсѣмъ учителями и дорадниками, а также выховувати и давати добрый примѣръ учителямъ.

Але коли окружни̂ инспекторы шкôльни̂ мають вôдповѣсти сѣй важнôй задачи, коли они мають дѣлати дѣйстно въ хосенъ якъ успѣшного розвитку народнои школы такъ и постôйного пôднесеня загальнои просвѣты народнои, то мусять они не лишь бути вôльними вôдъ національного и конфесійного шовінізму, але также вôдноситись зъ прихильностію и любовію супротивъ порученыхъ имъ шкôлъ и шкôльнои молодежи.

Въ такôмъ краю, якъ Галичина, де молодѣжь шкôльна принадлежить до двохъ народностей и двохъ рôзныхъ вѣроисповѣданъ, повинно міністерство просвѣты при именованю окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ числитись зъ интересами и потребами обохъ народностей и вѣроисповѣданъ.

Въ шкôльныхъ округахъ, де суть народни̂ школы переважно зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, треба бы при именованю окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ, увзглядняти передовсѣмъ вôдповѣдныхъ компетентôвъ зъ помѣжь учителѣвъ Русинôвъ и греко-католицкого вѣроисповѣданя. Се домаганє єсть тымъ бôльше оправданє, що законъ державный о народнôмъ шкôльництвѣ зъ 14 мая 1869, выразно постановляє яко головну задачу народнои школы релігійно-моральне выхованє шкôльнои молодежи. А вже безъ сумнѣву лишь такій окружный инспекторъ шкôльный може причинити ся до успѣху въ релігійно-моральнôмъ выхованю рускои молодежи шкôльнои, котрый интересуєсь и розумѣє всѣ средства педаґоґічни̂, маючи на се вплывъ, якъ н. пр. спѣвъ церковный, вôдправу церковну и т. п., а сего можна надѣятись лишь вôдъ педаґоґа, выхованого въ тôмъ самôмъ вѣроисповѣданю.

Тожь міністерство просвѣты повинно вымагати вôдъ компетентôвъ на окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ, щобы они, крôмъ загального, педаґоґічно-дидактично уздôбненя, выказались розумѣнємъ греко-католицкого обряду и основнымъ знанємъ руского языка выкладового.

Основне знанє руского языка выкладового, необходиме для окружного инспектора шкôльного въ рускихъ округахъ шкôльныхъ, коли має выповнити свою задачу и вôдповѣсти инструкціи о надзорѣ шкôльнôмъ. Бо окружный инспекторъ шкôльный находить ся дуже часто въ положенію, вмѣшатись пôдчасъ візитаціѣ до науки, щобы дати учителеви взорець до наслѣдованя. Але коли вôнъ не добре знає языкъ выкладовый, то вôнъ не може цѣлкомъ причинитись до розвитку народного шкôльництва и пôднесеня народнои просвѣты; ба навѣть не рѣдко лучало ся, що окружного инспектора шкôльного задля недостаточного знаня руского языка выкладового выратувала зъ великого клопоту лишь быстроумнôсть учителя.

Вкôнци позволю собѣ вказати на се, що добре було бы звôльнити окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ вôдъ механічнои роботы канцелярійнои въ интересѣ успѣшного розвитку народного шкôльництва, якъ я се вже пôднѣсъ при иншôй нагодѣ, а що также зазначає зъ притискомъ справозданє комісіѣ буджетовои.

Ті̂ жаданя уважавъ я конечнымъ пôднести зъ педаґоґічного и національного становища, тымъ бôльше, а се мушу отверто сказати, що значне число теперѣшныхъ провізорично поставленыхъ окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ у всхôднôй Галичинѣ не лишь не хоче числити ся зъ національными та релігійными интересами и потребами руского населеня на поли народного шкôльництва, але также не рѣдко выступає зъ персонами. Тожь мы надѣємо ся, що якъ галицка Рада шкôльна такъ и міністерство просвѣты не будуть на будуче не зважати на потребы руского населеня при именованю и дефінітивнôмъ поставленю окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ. Въ сей способъ не лишь народне шкôльництво и народна просвѣта скорше пôднесуть ся а интересамъ рускои народности прислужить ся, але также тымъ способомъ вытворить ся дальшй крѣпкй основы до гармонійного сожитя и спôвдѣланя обохъ въ краю замешкалыхъ народностей, а се мусить бути великои ваги для скрѣпленя силы монархіѣ.

Перéглядъ політичный.

Урядова ґазета вѣденьска доносить, що пос. Яксъ подавъ не вѣрно слова міністра фінансôвъ на зборахъ аґрарныхъ пословъ, що нѣбы то управильненє валюты переводить ся лишь на утворенє скарбу военного. Міністеръ сказавъ лишь, що управильненє валюты має якъ найбôльше значѣнє и для можливои будучои войны, котрои на щастє нема нинѣ въ перспективѣ.

Черновецка Gaz. Pol. доносить, що бар. Мустаца предложивъ рускимъ посламъ именемъ пословъ румуньскихъ, щобы они не творили окремого клюбу, а вступили до клюбу румуньского. За то Румуны выберуть одного Русина до выдѣлу краєвого и въ справахъ народныхъ та політичныхъ будуть мати повну свободу, а лишь въ справахъ економічныхъ и адміністраційныхъ будуть мусѣли поступати спôльно зъ Румунами.

Про розрухи въ Лодзи доносять, що тамъ войско мусѣло ужити ажь оружія и убило одну робôтницю а одного робôтника

набѣжить, и она вôдвертає тогды головку на бôкъ.

Але подивѣть ся лишь, якъ пôдчасъ танцю пôдскакує на нѣй цѣлый шнурокъ дукачѣвъ та якъ дрожить на нѣй вышивана золотомъ сорочка! А може не чуєте, якъ тамъ въ молодôй груди, тамъ зъ лѣвого боку, щось тьохкає и бє ся?

Руша чує то и думає собѣ, що то таки весь свѣтъ чує. Она заслонюєсь рукою, нѣбы то поправляє шнурокъ зъ дукачами на шиѣ. А дукачѣ заєдно кажуть:

„Тень-тень, тень-тень!“

Коли Руша пôдôйде идъ Йолѣ — она й сама бы не сказала, якъ то такъ стало ся — то вôнъ заразъ насуне капелюхъ на очи и нѣбы єѣ зовсѣмъ не видить. Але колибъ вы придивились, якъ станутъ тогды чогось дрожати на нѣмъ єго великй ґузики вôдъ жупана. Вôнъ думає, що то ґузики, а то нѣ, то щось иншого дрожить пôдъ жупаномъ. И Йоле нѣбы то поправляє на собѣ жупанъ, а ґузики лишь заєдно:

„Тень-тень, тень-тень!“

Не сказавъ бы я, щобы они хочь словечкомъ коли до себе заговорили. Але то вже не одни̂ добачили, що кôлько разôвъ Йоле потрутить Рушу въ танци — вôнъ каже, що то було нехотячи — або кôлько разôвъ стане єй на ногу, то горда Руша анѣ не писне — бо то вôнъ. Она лишь вôдверне головку въ оденъ бôкъ, а Йоле собѣ въ другій, и такъ, якъ бы нѣчого не було...

Одного вечера не вышшла Руша на танець.

Йоле надувъ ся та поглядає гнѣвливо. Нѣчо вже єму не до ладу. И Раде вже не добре грає на сопôлцѣ й танець не йде такъ, якъ бы вôнъ хотѣвъ.

Хтось давъ ся почути, що нема Руши. За тымъ почавъ собѣ Тея кепкувати зъ неи. А отъ вже й Йоле прискочивъ до него.

— Ану, скажи ще разъ!

Очи Йолѣ засвѣтили ся якъ ті̂ зѣрки середъ зими на яснôмъ небѣ и лице похмурилось, а кулаки затиснувъ такъ крѣпко, що здавалось, якъ бы ними вдаривъ объ кремѣнь, то выкресавъ бы огню.

— Скажи ще разъ! — вôдозвавъ ся знову и пôдсунувъ ся плечемъ объ плече Теѣ, а зъ єго очей ажь искры сыпались на того, що важивъ ся кепкувати.

Теи ажь языкъ ставъ кôлкомъ въ ротѣ.

Розôйшли ся въ спокою. Але...

Мало хто видѣвъ и чувъ, що то стало ся, а всеежь таки Руша ще того самого вечера довѣдала ся, що тамъ стало ся.

Не знала що на то сказати. Тай не могла бы була на то нѣчого сказати, бо въ нѣй чогось такъ духъ заперло, що думала таки, що єѣ задушить. Лишь зловила ся за груди зъ лѣвого боку... тамъ єѣ такъ щось тисне, що мало єй серце не пукне. Она добре чує, якъ оно въ нѣй бє ся:

„Тьохъ-тьохъ, тьохъ-тьохъ!“

Йолѣ стало заразъ жаль, що вôнъ такъ розсердивъ ся. Коли вôдтакъ вертаючи домôвъ роздумувавъ надъ тымъ, чого вôнъ такій вразливый, то ажь кровь въ нѣмъ заграла. Наразъ прийшло єму на гадку, що таки лѣпше, абы Руши нѣколи й на очи не показувавъ ся. Думавъ, що єму бы стало встыдно передъ нею. Та й якъ бы мôгъ ще подивити ся єй въ очи? А на єго грудехъ ажь сорочка почала дрожати. Вôнъ слухавъ и самъ собѣ не вѣривъ, бо чувъ, якъ то таки въ нѣмъ такъ серце било ся:

„Тьохъ-тьохъ, тьохъ-тьохъ!“

(Дальше буде).

тяжко покалѣчило. — Потверджуєсь вѣсть, що у Ґачковского въ помешканю зроблено ревізію и сконфіскованo всѣ запасы віталіны.

Зачувати, що италіяньскій король вôдложивъ свою подорожъ до Берлина, а то зъ причины кризы въ кабінетѣ, позаякъ Джолітті не хоче ѣхати зъ королемъ въ першихъ дняхъ свого урядованя.

Новинки.

Львôвъ дня 13 Мая.

— **Громадѣ Королева руска** въ повѣтѣ грибôвскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь зъ приватныхъ фондôвъ 100 зр. запомоги на реставрацію церкви и школы.

— **Именованя.** П. Міністеръ рôльництва именувавъ практиканта рахункового ц. к. Дирекціѣ лѣсôвъ и дôбръ скарбовыхъ у Львовѣ, Володислава Леліо, ц. к. асистентомъ рахунковымъ въ XI.клясѣ ранґи, а калькулянта рахункового Збѣгнѣва Щенсновича практикантомъ рахунковымъ при тôйже ц. к. Дирекціи.

— **Конкурсы.** Окружна Рада шкôльна въ Камѣнцѣ Струмиловôй розписала конкурсъ на посаду старшого учителя 5-клясовои школы народнои въ Камѣнцѣ и на посаду учителя въ школѣ етатовôй въ Лѣску зъ речиньцемъ до 25-го червня с. р. — Выдѣлъ Рады повѣтовои въ Стрыю розписавъ кункурсъ на посаду пôдлѣсничого въ лѣсахъ громадскихъ повѣта стрыйского. Поданя треба вносити до дня 15 червня.

— **Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ** выѣхавши на канонічну візитацію холоєвского деканата приѣхавъ дня 9 с. м. пополудни до Камѣнки Струмиловои, де ему приготовлено торжественне принятє. Бандерія пристроєныхъ ѣздцѣвъ проводила Впреосв. Митрополита вже вôдъ Сапѣжанки а сальвы моздѣрѣвъ дали знати о приѣздѣ. При гарно удекорованôй брамѣ тріюмфальнôй зôбрали ся мѣсцевй процесіи обохъ обрядôвъ зъ своими душпастирями, духовеньство деканата буского пôдъ проводомъ свого декана о. Словицкого, маршалокъ повѣтовый ґр. Станиславъ Бадені зъ Радою, Староста зô всѣми урядниками, бурмістръ зъ радными, школа народна та промыслова и множество народу. Привѣтну промову выголосивъ о. Словицкій. Впреосв. Митрополитъ вôдповѣвъ сердечно и удѣливъ зôбранымъ благословеня. Вôдпочивши пôвтора годины у мѣсцевого пароха о. Цегельского вôдъѣхавъ Впреосв. Митрополитъ, проводженый бандаріями до Холоєва.

— **Загальни зборы „Товариства св. Апостола Павла** вôдбули ся дня 10 с. м. въ монастири ОО. Василіянъ у Львовѣ. На зборы прибуло 57 членôвъ зъ провінціѣ и зô Львова. Зборы повитавъ Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ короткою промовою и удѣливъ имъ свого архієрейского благословеня, а засѣданє вôдкрывъ вôдтакъ предсѣдатель товариства Вп. крил. о. Л. Туркевичь. Предсѣдателемъ на часъ зборôвъ выбрано о. К. Сѣлецкого. Опôсля вôдчитавъ о. Гуваръ справозданє зъ дѣяльности Выдѣлу за послѣдный рôкъ, а о. Чапельскій вôдчитавъ справозданє касове. Изъ сего справозданя показуєсь, що дохôдъ товариства въ 1891 р. выносивъ 594 зр. 48 кр. а выдатки 235 зр. 28 кр, зôстала надвышка 359 зр. 20 кр. Въ 1892 р. до дня 10 марта було доходу 81 зр. 72 кр. а розходу 1 зр. За оба роки разомъ було отже въ доходахъ надвышки 439 зр. 92 кр., зъ котрыхъ 429 зр. 69 кр. умѣщено на двѣ книжочки щадничй а готôвкою лишилось 10 зр. 23 кр. Опôсля наступила нарада надъ змѣною статутôвъ. Ухвалено мѣжь иншимъ, що вкладка має выносити лишь 1 зр. замѣсть 2 зр.; що о розвязаню товариства має ся повѣдомити всѣ три Ординаріяты; що товариству прислугує право основувати філіѣ на провінціи и др — О. Д. Лопкій поставивъ внесеня, щобы выдѣлъ выготовивъ статуты для брацтвъ церковныхъ мужескихъ и женьскихъ въ дусѣ христіяньско-социяльнôмъ, щобы занявъ ся выданємъ книжочокъ крейцаровыхъ, котрй бы выдавали ся пôсля певнои сестемы. Внесеня тй ухвалено. При кôнци засѣданя пôднѣсъ Вп. о. Сѣлецкій справу основаня монастиря для сѣльскихъ дѣвчатъ, котрыхъ цѣлею було бы ити въ помôчь матерямъ сѣльскимъ въ выхованю дѣтей. Представивши основанє такого монастиря въ Жужели, затвердженого вже Митроп. Ординаріятомъ, просивъ о пôдмогу матеріяльну. Присутнй въ одушевленємъ зложили щедрй датки на ту цѣль. По сѣмъ закôнчено засѣданє многолѣтствомъ въ честь Є. Св. Папы, Є. Вел. Цѣсаря, Є. Ексц. Впреосв. Митрополита, обохъ епіскопôвъ, цѣлого католицкого клиру и на добро та розвôй релиґійно-моральный руского народу.

— **„Русская Рада“**, котрôй наша часопись солею въ оцѣ, выслала петицію до Рады державнои, въ котрôй жалує ся, що мы не пишемо про справы, обходячй край, а лишь занимаємо ся американьскими републиками, та пишемо о портуґальскихъ кольоніяхъ, „о Бомбаѣ, Китаѣ“ и т. д. То повтаряє за нею и „Гал. Русь“. Ну, въ Радѣ державнôй засѣдають може свѣтлѣйшй и совѣстнѣйшй люде, якъ въ „Русскôй Радѣ“, и коли схотять, то пересвѣдчать ся, чи то правда, що „Русская Рада“ пописала, а нашй читателѣ будуть найлѣпше знати, чи „Русская Рада“ правду каже, чи нѣ, и зъ того найлѣпше єѣ осудять. Мы зъ своєѣ стороны скажемо ѣй въ вôдповѣди лишь тôлько, що нехай собѣ прочитає нашу вôдповѣдь, дану пос. Антоневичеви. Абы однакожь „Русскôй Радѣ“ стануло трохи яснѣйше въ головѣ, то зъ многихъ письмъ, якй мы вже давнѣйше одержали вôдъ людей зовсѣмъ незнакомыхъ, наведемо тутъ хочь бы лишь одно, датоване ще 1 лютого с. р. Авторъ того письма каже такъ: „Часопись Ваша — могу сказати, цѣлкомъ добре ведена, и певно такою, а ще лучшою на дальше остане — читають єѣ радо....“ Авторъ подає вôдтакъ деякй рады що до технічнои стороны часописи, а въ другôй точцѣ каже: „II. Обємъ здавъ бы ся бôльшій, щобы було бôльше матеріялу, особливо дуже удачныхъ розправокъ научаючихъ....“ Отъ такъ вôдзываютъ ся о нашôй часописи люде, що судять безсторонно и не послугують ся неправдою.

— **Отъ такихъ намъ ремѣсникôвъ.** Зъ Вѣдня доносять до „Дѣла“ про одного енерґічного и смѣлого ремѣсника Русина, котрый въ такъ великôмъ и чужôмъ мѣстѣ зумѣвъ не то удержатись але своими трудами и енерґією выробити собѣ ще й поважне становище. Єсть то майстеръ кравецкій п. Иванъ Стецьковъ, бувшій членъ ремѣсничого товариства львôвского „Зоря“, котрый добившись працею у перворядныхъ кравцѣвъ вѣденьскихъ якого такого капіталу, отворивъ передъ кôлькома роками свою робôтню, а нинѣ має єѣ вже въ самôй серединѣ мѣста на Hoher Markt Nr. 12. П. Стецковъ єсть доставникомъ для вѣденьскои духовнои семінаріѣ и дуже дѣяльнымъ Русиномъ въ вѣденьскôй громадѣ. Такихъ бы намъ ремѣсникôвъ тутъ въ краю якъ найбôльше.

— **Огнѣ.** Вчера пополудни бувъ огонь въ Черляхахъ. Зô Львова выѣхала туды сторожа пожарна и о 6 год. удалось огонь зльокалізувати. Близшихъ вѣстей о сѣмъ огни ще нема.

— **Градовй тучѣ.** Побôчь сталои рубрики огнѣвъ въ нашôмъ краю приходить ся теперь утворити и сталу рубрику про грады, бо настала пора, въ котрôй, коли не що день, то бодай що кôлька днѣвъ надходять вѣсти зъ рôзныхъ сторôнъ краю про градовй тучѣ. Вчера доносили мы про градъ въ Колоколинѣ коло Букачовецъ а нинѣ подаємо вже таки цѣлу вязанку вѣстей про грады. Дня 10 с. м. около 2 год. пополудни надтягнула градова туча на Рогатиньщину; настала страшна темрява а зъ пôвнôчного всходу посыпало густымъ градомъ, величины лѣского орѣха. По градѣ настала велика злива, що тревала до 5-ои годины. Землю зъ пôль позносило разомъ зъ засадженою бульбою; иншй засѣвы повбивало въ землю а цвѣтъ и лѣсте зъ деревъ пообсѣкало. Туча о скôлько звѣстно, надтягнула зъ Сернокъ середныхъ черезъ Юнашкôвъ, Куропатники, Купичѣ, Обельницю, Настащинъ и пôйшла на Чагрôвъ и Букачôвцѣ. — Дня 10 пополудни навѣстивъ градъ село Любшу пôдъ Журавномъ. Того дня була зъ рана красна погода. Пополудни стемнѣлось майже зовсѣмъ, почало гремѣти и пустивъ ся дощь а вôдтакъ густый градъ величины цукрового гороху и лѣскового орѣха, але були и бôльшй кусѣ. Вôдъ всходу повыбивало въ деякихъ хатахъ шибы. О 3-ôй годинѣ выяснило ся и потеплѣло, але градъ лежавъ ще мѣсцями, де єго позавѣвало и на 4 цалѣ грубости, до 5-ои годины. Въ сусѣднôмъ селѣ Мазурôвцѣ бувъ ще бôльшій градъ. Въ лѣсѣ, де пасла ся худоба, покалѣчивъ єѣ до крови. — Дня с. м. мѣжь 3-ою а 4-ою годиною пополудни упавъ градъ въ Станіславчику бродского повѣта. Зерна граду були величины малого курячого яйця а поля покрылись були всюды градомъ. Збôже, що показалось було въ послѣдныхъ дняхъ дуже гарне, цѣлкомъ знищене. Хмѣль знищеный въ двохъ третыхъ частяхъ, городовина въ половинѣ, цвѣтъ на деревахъ овочевыхъ выбитый. Однй бараболѣ оцѣлѣли. Люде ходять въ розпуцѣ, бо въ двохъ послѣдныхъ рокахъ бувъ недорôдъ черезъ слоты а на сей рôкъ сподѣване гарне жниво градъ розвѣявъ. Хмара надôйшла зъ пôвнôчного всходу на захôдъ и займила цѣлый пограничный поясъ.

— **Чемный грôмъ.** Дня 10 с. м. лютила ся въ Новôмъ Торзѣ сильна буря зъ блыскавками и громами. Громы били на всѣ стороны. Оденъ зъ тыхъ громôвъ заѣхавъ такожь до готелю Герца и то сѣньми, мацнувъ тамъ стоячого на порозѣ кельнера по руцѣ такъ, що она ему ажь спухла, але въ впрочôмъ обôйшовъ ся зъ нимъ чемно и лишивъ въ спокою а самъ полетѣвъ до гостиницѣ, де якъ разъ заставъ двохъ священикôвъ попиваючихъ вино. Тутъ гукнувъ собѣ, якъ бы лишь хотѣвъ привитати гостей, та розсыпавши доокола искры полетѣвъ въ каминъ не зробивши гостямъ нѣчого злого. Тутъ ажь розпустивъ свою злôсть та повыривавъ цеглы.

Всячина.

— **Віталіна.** Вчерашнй телеґрамы принесли зъ Петербурга сензаційну вѣсть, що тамошный начальникъ мѣста ґенъ-лейтнантъ Ґрессеръ и ґен.-майоръ Барановъ померли майже рôвночасно зъ однои и тои самои причины — хотѣли вôдмолоднѣти та казали собѣ запустити, чи самй запускали собѣ пôдъ шкôру нововынайденый лѣкъ „віталіну“, котрый нѣбы то має таку силу, що навѣть дуже старый чоловѣкъ стає вôдъ него бодай о десять лѣтъ молодшій. Лѣкъ сей, званый „віталіною“ длятого, що вôнъ нѣбы то додає чоловѣкови житя, придумавъ два роки тому назадъ славный фізіольоґъ Бравнъ-Секвардъ и оголосивъ єго въ парискôй академіи медицины. Вôнъ казавъ, що робить той лѣкъ зъ матерій звѣрячихъ, котрй бере зъ крôликôвъ, ягнятъ и т. д. Бравнъ, 70 лѣтный старець, казавъ тогды, що вôнъ выпробовавъ той лѣкъ самъ на собѣ й осягнувъ несподѣванй результаты; коли запустивъ собѣ єго пôдъ шкôру, вôнъ ставъ черезъ то бодай о 10 лѣтъ молодшій, почувъ въ собѣ якусь нову силу и мôгъ жвавѣйше ходити, якъ то буває въ єго вѣцѣ. Въ вѣденьскихъ и берлиньскихъ кругахъ лѣкарскихъ приняли сю вѣсть зъ недовѣремъ. Лѣкъ той вôйшовъ въ моду въ Россіи, де якійсь Ґачковскій, давный асистентъ Бравна, ставъ єго выробляти. Межи обома вынаходниками настала тогды сварка а Ґачковскій ставъ навѣть выговорювати, що лѣкъ Бравна до нѣчого а зато робивъ самъ и лѣчивъ нимъ. Сего лѣку стали були дуже уживати высшй круги россійскй а Ґрессеръ, довѣдавшись о нѣмъ казавъ собѣ єго запустити въ ногу, абы позбути ся ревматизму. Але вôнъ не прикликавъ самого Ґачковского, лишь мѣского лѣкаря Соколова а той запустивъ ему того лѣку два разы, якъ кажуть зъ нечистои шприцки. Заразъ по запущеню „віталіны“ показалась на правôй нозѣ маленька чорна пляма, котра почала дуже скоро рости и показало ся, що наступило затроєнє крови. На другій день по запущеню, показались у Ґрессера ознаки ґанґрины, а всежь таки прикликанй лѣкарѣ не могли зважитись вôдтинати ему ногу. Зъ правои ноги перекинулись ґанґрина на лѣву и тогды стала вже певна рѣчь, що Ґрессеръ мусить умерти, бо хочь бы ему вôдняли були й обѣ ноги, то нѣчого бы не помогло. Ґачковскій, наляканый такимъ успѣхомъ свого лѣку, выкрывъ єго тайну и сказавъ, що віталіна єсть лишь мѣшаниною ґліцерины зъ бораксомъ, а тй матеріѣ не затроили бы крови. Але що стало ся зъ ґен. майоромъ, котрый погибъ такожь вôдъ віталіны? Чи вôнъ самъ собѣ єѣ запускавъ, чи якій лѣкарь, не знати; але все таки годѣ припустити, щобы й єго шприцка до запусканя була занечищена и щобы вôнъ черезъ то затроивъ ся, а фактомъ єсть, що и вôнъ померъ вôдъ віталіны. Обомъ тымъ старцямъ захотѣлось, видко, погуляти ще якъ за молоду, а тымъ часомъ перенеслись на тамтой свѣтъ. Мабуть вже не захочесь нѣкому заживати вôдмолоднюючого лѣку.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 13 мая. Въ Пардубицяхъ напало 500 робôтникôвъ на жидôвскй склепы и стали рабувати, Жандармерія зробила спокôй и арештувала проводирôвъ.

Будапештъ 13 мая. Дефіцітъ за першій кварталъ с. р. выносить 6.5 мільона.

Римъ 13 мая. Брінъ заявивъ, що готовъ приняти теку міністра справъ заграничныхъ.

Берлинъ 13 мая. Въ маґазинахъ пороху въ Муґунціи подвоєно сторожу, бо въ послѣдныхъ дняхъ якійсь люде хотѣли дôбрати ся до маґазину а навѣть стрѣляли на сторожу.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ
зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до
„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,
улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде приниматн лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

ВСЯКÛ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѣ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гіпотечни.
5% листы гіпотечни премiованû.
5% листы гіпотечнû безъ преміи.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краевого.
4½% пожичку краеву галицку.
4% пожичку пропінацûйну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% пожичку пропінацûйну угорску.
4% угорскû Облиґаціи индемнизацûйнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякû выльосованû, а вже платнû мѣсцевû паперы цѣннû, якъ такожь купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 2

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, „ЛЕКСИКОНЪ“

4 (найновѣйше) выданє

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we. Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к[illegible]

Подроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, такожь по цукорняхъ.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признанє, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всеежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладає побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстає **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wolinerstrasse 11.

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВÛ ШКОЛЫ

починає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ женіи и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.